

Sfințenie prin teroare

25 septembrie 2005

Gili Cârstea

Am citit ieri un articol în care un pastor cât se poate de babilonian încerca să-și convingă audiența că Dumnezeu a declanșat Katrina ca pedeapsă pentru nelegiuirea oamenilor și spre a-i chema pe cei rămași la pocăință. Nu este singurul și nu mă miră poziția lui, doar că este tulburător să constat că teologii adventiști văd lucrurile în aceeași lumină. Ei cred că Dumnezeu folosește violența spre a obține supunere, și că metoda este divină, deci sfântă, dreaptă și eficientă.

Să admitem pentru moment că Dumnezeu este la originea violențelor din Vechiul Testament și că El dorește să obțină sfințenie prin teroare. Ce efect au avut acele nimiciri în obținerea supunerii și întoarcerii oamenilor la Dumnezeu?

Potopul, de exemplu. Este cel mai devastator cataclism care a lovit planeta. A fost spulberată o populație estimată la cinci miliarde. Planeta a fost zdruncinată serios, iar noi vedem astăzi fenomene distrugătoare a căror origine se află la potop. Vegetația și fauna au fost complet distruse, iar cele câteva suflete coborâte din arcă s-au trezit într-un pustiu inospitalier, straniu, care a redus speranța de viață la o zecime din ceea ce fusese înainte de potop. Cu toate aceste semne ale „mâniei divine” sub ochi, ne-am fi așteptat la sfințenie veșnică de la acei oameni striviți de asemenea argumente. A fost așa? Nicidecum. S-au întors repede la nelegiuirea și idolatria dinainte, ca și cum nici n-ar fi existat o asemenea nimicire. Cum s-au înmulțit puțin au început să se gândească la o metodă de a evita o nouă inundație. La ce a folosit groaza la scară planetară dacă acesta a fost rezultatul? Au fost omorâți toți cei răi și au rămas doar cei buni. Dar cei buni au devenit imediat cei răi. De ce nu s-a obținut sfințenie prin teroare?

Se poate concepe un eșec mai răsunător decât acesta, dacă intenția ar fi fost să se obțină supunere?

A urmat Sodoma și Gomora. O măsură radicală, care ar fi trebuit să elimine pentru totdeauna destrăbălarea din lume, sau cel puțin din poporul ales. A fost așa? Singurii neprihăniți evacuați de acolo de dragostea divină fac exact lucrurile pentru care au fost nimicite orașele acelea. Lot se îmbată, iar fetele lui se culcă cu el și obțin copii de la el. Un lucru mai scârbos decât acesta nu se poate. La ce a folosit atacul, dacă scopul urmărit era pocăința, întoarcerea la neprihănire și supunerea păcătoșilor? Un asemenea eșec lamentabil

este cea mai puternică dovadă că actul nu este al unui Dumnezeu atotputernic și că dezastrul are alte cauze.

Noi avem sub ochi un asemenea caz și putem să-l analizăm. Teologii creștini ne spun că Dumnezeu a declanșat uraganul Katrina (El fiind stăpânul naturii) și a inundat statele din sud ca o pedeapsă pentru păcătoșenia destrăbălaților din New Orleans și o avertizare pentru America nepocăită.

Dacă motivul Lui a fost să obțină neprihănire prin teroare, care sunt rezultatele? Ați auzit vreo mărturisire de pocăință din partea homosexualilor sau lesbianelor din Big Easy? Nici o șansă. Plănuiesc deja decadența pentru anul viitor, Southern Decadence 2006, pe situl lor. Ați auzit vreun proprietar de club de noapte, sau de bordel, declarând că transformă stabilimentul într-un azil de bătrâni? Nici o șansă. Ei au fost primii care au început reconstrucția, înainte chiar ca autoritățile să permită întoarcerea sinistraților la casele lor. S-a închis vreun cazinou în toată America, iar proprietarii să doneze profitul bisericii de teama uraganului? Încă n-am auzit.

Dacă acesta este actul lui Dumnezeu, iar scopul este sfințenie prin teroare, unde este rezultatul?

Katrina a trecut și urmează Rita. Și probabil că vor urma și alte fete fatale. Se vor întoarce oamenii la Dumnezeu de frica lor? Profeția ne spune că nu, iar reacția americanilor confirmă profeția. Toți își asigură cât mai bine locuințele și speră să scape cât mai ieftin, ca să poată continua mai departe viața așa cum este ea.

Da, va exista o reacție în final, dar ea va fi mai rea decât orice. Îngroziți de moarte datorită dezastrului care se țin lanț, și sub presiunea „credincioșilor,” care insistă că este vorba despre mânia lui Dumnezeu, guvernele lumii vor impune religia sub amenințare, crezând că astfel aduc o slujbă lui Dumnezeu. Va fi cea mai neagră perioadă pe care a cunoscut-o omenirea vreodată, și ea va fi declanșată de credința că sfințenia poate fi obținută prin amenințare.

Dumnezeu nu și-a propus niciodată să obțină ascultare prin violență. Ultima Lui intervenție în treburile lumii va fi prezentarea unui grup de credincioși care trăiesc în neprihănire, care cred și apreciază neprihănirea lui Hristos, și care vor chema omenirea la ospățul nunții Mielului. Nimeni nu va fi forțat să intre acolo. Vor veni doar cei care vor fi fascinați de farmecul inegalabil al lui Hristos demonstrat în mireasa Sa.